

Rep.Nr.

2013/542

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 18 FEBRUARI 2013.

5DE KAMER

Beroepsziekte
Op tegenspraak
Heropening der debatten

In de zaak :

HET FONDS VOOR DE BEROEPSZIEKTEN, met
maatschappelijke zetel gevestigd te
1210 BRUSSEL, Sterrenkundelaan 1.

Appellant, vertegenwoordigd door Mr. L.
VERSLUYS, advocaat te Leuven.

Tegen:

E

Geïntimeerde, verschijnend in persoon
en bijgestaan door Mr A. DE RIDDER loco
Mr C. GUIGUI, advocaat te Brussel.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer
bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het
vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrecht-
bank van Brussel op 17 maart 2011;

- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 6 maart 2012;
- de conclusies en syntheseconclusies van de partijen;

Gelet op de neergelegde stukken van de partijen.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 7 januari 2013 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer E is sinds zeer lange tijd tewerkgesteld als betonpolijster.

Op 26 of 28 november 2007 deed hij bij het Fonds voor Beroepsziekten (hierna genoemd het FBZ) een aanvraag tot vergoeding voor de beroepsziekte 160511 (been- en gewrichtsaandoeningen van de bovenste ledematen veroorzaakt door mechanische trillingen).

Op 6 november 2008 maakte het FBZ aan de heer E kenbaar dat zijn vordering gegrond was; hij kreeg vanaf 28 november 2007 recht op terugbetaling van de medische kosten verbonden met de beroepsziekte en vanaf dezelfde datum werd hem een vergoeding wegens beroepsziekte toegekend op basis van een blijvende arbeidsongeschiktheid van 5 % aan een jaarloon van 34.411,60 EUR.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Brussel op 6 november 2009, vorderde de heer E. de erkenning van de vergoeding voor beroepsziekte vanaf dat datum van aanvraag voor een percentage van 10 %; in ondergeschikte orde vorderde hij de aanstelling van een deskundige die advies diende te geven over de graag van blijvende arbeidsongeschiktheid.

b.-

Met vonnis van 4 februari 2010 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk; alvorens verder recht te doen stelde zij dr. E. Van Keerberghen aan als deskundige met als opdracht de begindatum en

de graad van bestendige arbeidsongeschiktheid te bepalen.

c.-

In zijn deskundig verslag, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 6 augustus 2010, stelde de deskundige dat de heer E geen bestendige arbeidsongeschiktheid vertoonde.

d.-

Met vonnis van 17 maart 2011 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering van de heer E ongegrond en bevestigde zij de beslissing van het FBZ van 6 november 2008. De kosten van het geding en van de expertise werden ten laste gelegd van het FBZ.

d.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 6 maart 2012, tekende het FBZ beroep aan tegen dit vonnis. Het vorderde dat het arbeidshof zou zeggen voor recht dat de heer E niet gerechtigd is op een blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een beroepsziekte, en de heer E zou veroordelen tot terugbetaling van alle bedragen die hij ontving vanaf de beslissing die hem 5 % toekende, provisioneel begroot op 4.328,83 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf 6 november 2008.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

1. De blijvende arbeidsongeschiktheid

a.-

De bestreden beslissing van het FBZ ging uit van een blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van de beroepsziekte van 5 %.

Het bestreden vonnis stelt op de tweede bladzijde onder de hoofding 'het deskundig verslag' (eerste alinea) dat het deskundig verslag besluit dat er geen

blijvende arbeidsongeschiktheid kon worden toegekend, en (vierde alinea) dat de rechtbank meende dat het deskundig verslag bekrachtigd diende te worden.

In het beschikkend gedeelte van het bestreden vonnis wordt dan de vordering van de heer E tot toekenning van een blijvende arbeidsongeschiktheid van 10 % ongegrond verklaard, terwijl de beslissing van het FBZ van 6 november 2008 werd bevestigd.

Aldus bevat het vonnis een interne tegenspraak en dient het te worden hervormd.

b.-

Ten onrechte lijkt de heer E te argumenteren dat zijn rechten op vergoeding zoals vastgesteld in de beslissing van het FBZ van 6 november 2008 definitief verworven zijn. Dit geldt uiteraard enkel in de mate dat de beslissing niet wordt betwist in rechte.

c.-

De blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een beroepziekte bestaat in het verlies of de vermindering van het economisch potentieel van de getroffene op de algemene arbeidsmarkt.

De omvang van die schade wordt beoordeeld niet alleen in functie van de fysieke ongeschiktheid, maar ook van de leeftijd, de beroepskwalificatie, het aanpassingsvermogen, van de mogelijkheid van herscholing en van het concurrentievermogen op de algemene arbeidsmarkt. (vgl. in verband met de gelijklopende criteria bij de beoordeling van de blijvende arbeidsongeschiktheid bij arbeidsongevallen: Cass., 10 maart 1980, RGAR, 1983, 10600 ; Cass., 22 september 1986, J.T.T., 1987, 109 ; Cass., 3 april 1989, R.W., 1988-89, 1368, conclusie H. Lenaerts)

d.-

Opdat het arbeidshof rekening zou kunnen houden met het advies van een deskundige, gegeven in het kader van een hem door een rechtbank gegeven opdracht, dient het deskundig verslag aan een aantal voorwaarden voldoen, waarbij uitgegaan wordt van in essentie volgende vragen:

- werden bij de totstandkoming van het deskundig verslag de zgn. rechten van de verdediging gerespecteerd, minstens kan worden vastgesteld dat bij het tot stand komen van het deskundig verslag

voldoende rekening werd gehouden met de pertinente opmerkingen van partijen?

- is de conclusie van de deskundige duidelijk en wetenschappelijk voldoende onderbouwd?

Enkel indien aan deze minimale vereisten niet wordt voldaan, kan het arbeidshof de bevindingen van de deskundige naast zich neerleggen en ofwel een eigen beslissing nemen ofwel een nieuwe deskundige aanstellen.

In voorliggende betwisting is het arbeidshof van oordeel dat het deskundig verslag beantwoordt aan de gestelde vereisten. In tegenstelling tot wat de heer E voorhoudt, is het arbeidshof van oordeel dat de deskundige wel degelijke alle nodige werkzaamheden heeft verricht, en tevens rekening heeft gehouden met de opmerkingen zijn raadsgeneesheer, dr. Y. Steins, van 17 februari 2009, die overigens bij het deskundig verslag zijn gevoegd en werden beantwoord.

Het arbeidshof sluit zich aan bij de bevindingen van de deskundige die op oordeelkundige wijze van oordeel was dat geen blijvende arbeidsongeschiktheid kon worden toegekend.

d.-

Het nieuwe medisch attest van dr. A. Van Hende dat dateert van 30 mei 2012 stelt de eerdere bevindingen van de deskundige in essentie niet in vraag, en wijst er enkel op dat er 'sedert de toekenning van de 5 % fysieke ongeschiktheid na eigen onderzoek van het FBZ op 18 september 2008 er diverse onderzoeken zijn die aantonen dat er een duidelijke evolutie in de slechte zin van een aantal letsels'.

Indien dergelijke vaststelling correct zou zijn, kan hieruit niet worden afgeleid dat de oorspronkelijke beslissing van het FBZ foutief zou zijn; hoogstens zou op deze basis een herzieningsaanvraag kunnen worden ingediend.

d.-

De beslissing van het FBZ dient bijgevolg te worden vernietigd in de mate dat deze beslissing aan de heer E een vergoeding wegens blijvende arbeidsongeschiktheid van 5 % ten gevolge van de beroepsziekte 160511 (been- en gewrichtsaandoeningen van de bovenste ledematen veroorzaakt door mechanische trillingen) toekende.

2. De terugvordering

a.-

Artikel 17 eerste en tweede lid van de wet van 14 april 1995 tot invoering van het Handvest van de sociaal verzekerde (hierna genoemd: het Handvest van de sociaal verzekerde) bepaalt:

"Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht."

Voor de toepassing van artikel 17 van het Handvest is vereist dat een (eerste) beslissing van een sociaalezekerheidsinstelling is aangetast door een juridische of materiële vergissing, en dat een nieuwe beslissing wordt genomen door de sociaalezekerheidsinstelling.

De regel van artikel 17 eerste lid van het Handvest is dan dat de nieuwe beslissing uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan.

Met toepassing van artikel 17 tweede lid van het Handvest wordt van deze principiële regel afgeweken: indien de vergissing te wijten is aan de sociaalezekerheidsinstelling, zal de nieuwe beslissing slechts uitwerking hebben op de eerste dag van de maand die volgt op de kennisgeving ervan, wanneer het recht op de prestatie kleiner is dan de aanvankelijk genoten prestatie.

Toegepast op de regeling van de terugvorderingen van ten onrechte genoten sociaalezekerheidsuitkeringen betekent dit dat na de nieuwe beslissing alle ten onrechte genoten uitkeringen vanaf de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, moeten terugbetaald worden, tenzij de vergissing die aanleiding heeft gegeven tot de verbetering van de

oorspronkelijke beslissing te wijten is aan de instelling die de beslissing genomen heeft, en het recht op prestatie op grond van de nieuwe beslissing lager is dan de door de verbeterde beslissing toegekende prestatie.

b.-

Naar het oordeel van het arbeidshof staat in deze vast dat de oorspronkelijke beslissing van het FBZ van 6 november 2008 aangetast is door een juridische of materiële vergissing.

(zie supra IV.1)

Deze vergissing blijkt immers uit het feit dat vastgesteld werd, na deskundig onderzoek, dat de heer E geen bestendige arbeidsongeschiktheid vertoont ten gevolge van de beroepsziekte waardoor hij is getroffen.

Volledigheidshalve dient verder te worden opgemerkt dat de heer E: ten onrechte argumenteert dat, vermits de deskundige niet vermeldt vanaf wanneer hij geen blijvende arbeidsongeschiktheid vertoont, dit enkel zou gelden vanaf de datum van het deskundig verslag (4 augustus 2010). Uit het deskundig verslag zelf kan immers op ondubbelzinnige wijze worden afgeleid dat volgens de deskundige betrokkene nooit enige blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge van de beroepsziekte waardoor hij is getroffen heeft gekend.

c.-

Artikel 17 eerste lid van het Handvest van de sociaal verzekerde legt aan de socialezekerheidsinstelling de verplichting op om, nadat werd vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, op eigen initiatief een nieuwe beslissing te nemen.

Uit de stukken die aan het arbeidshof worden voorgelegd, blijkt niet dat het FBZ met betrekking tot de blijvende arbeidsongeschiktheid van E ten gevolge van zijn beroepsziekte reeds een nieuwe beslissing heeft genomen.

Het arbeidshof nodigt het FBZ uit om de nieuwe beslissing die zij met toepassing van artikel 17 eerste lid van het Handvest van de sociaal verzekerde dient of diende te nemen, bij te brengen, waarna partijen standpunt kunnen nemen over de gevolgen van deze nieuwe beslissing op de terugvordering door het

FBZ van de door de heer E genoten uitkeringen wegens blijvende arbeidsongeschiktheid, onder andere doch niet uitsluitend in het licht van de bepaling van artikel 17 eerste en tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde.

Met het oog hierop worden de debatten heropend.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en reeds als volgt gegrond;

Vernietigt het bestreden vonnis in zoverre het de beslissing van het FBZ van 6 november 2008 bevestigde;

Opnieuw recht doende, vernietigt de beslissing van het FBZ van 6 november 2008 in de mate dat deze beslissing aan de heer E een vergoeding wegens blijvende arbeidsongeschiktheid van 5 % ten gevolge van de beroepsziekte 160511 (been- en gewrichtsaandoeningen van de bovenste ledematen veroorzaakt door mechanische trillingen) toekende;

Zegt voor recht dat de heer E ten gevolge van de voornoemde beroepsziekte waardoor hij is getroffen, geen blijvende arbeidsongeschiktheid kent;

Alvorens verder recht te doen met betrekking tot de vordering van het FBZ tot terugbetaling van de uitgekeerde vergoedingen wegens blijvende arbeidsongeschiktheid, nodigt het FBZ uit om de nieuwe beslissing die zij met toepassing van artikel 17 eerste lid van het Handvest van de sociaal verzekerde dient of diende te nemen na de vaststelling dat de oorspronkelijke beslissing van 6 november 2008 door een materiële of juridische vergissing is aangetast, bij te brengen, en dit door neerlegging van deze beslissing of een voor eensluidend verklaard afschrift

ervan ter griffie van het arbeidshof uiterlijk op 30 april 2013;

Laat partijen toe om standpunt in te nemen over de gevolgen van deze nieuwe beslissing op de terugvordering door het FBZ van de door de heer E. genoten . uitkeringen . wegens blijvende arbeidsongeschiktheid, onder andere doch niet uitsluitend in het licht van de bepaling van artikel 17 eerste en tweede lid van het Handvest van de sociaal verzekerde, door neerlegging van dit standpunt onder de vorm van een conclusie ter griffie van het arbeidshof uiterlijk op 28 juni 2013, en mededeling ervan aan de raadsman van de andere partij binnen dezelfde termijn;

Zegt dat partijen hieromtrent zullen worden gehoord op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van dit Hof (zaal 0.6), Poelaertplein, 3 te 1000 Brussel op **21 oktober 2013 om 14 uur** voor een totale pleitduur van 30 minuten.

Houdt de beslissing met betrekking tot de kosten aan.

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

Mr. D. RYCKX: Raadsheer,

P. CLERINX: Raadsheer in Sociale Zaken als werkgever,

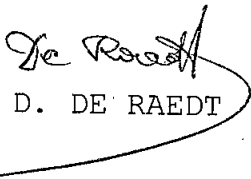
R. VAN CAUWENBERGE : Raadsheer in Sociale Zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

P. CLERINX

R. VAN CAUWENBERGE

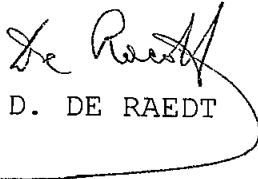

D. DE RAEDT

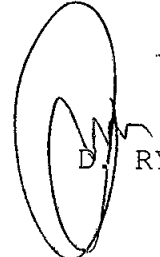

D. RYCKX

De heer P. CLERINX, Raadsheer in sociale zaken als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig art. 785 Ger. Wb. wordt het arrest ondertekend door Mr D. RYCKX, Raadsheer en Mr R. VAN CAUWENBERGE, Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider.

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 18 februari 2013 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, en bijgestaan door D. DE RAEDT, Griffier,

D. DE RAEDT

D. RYCKX